

Τα εικοσάχρονα της Βήρας

Πώς περνούν τα χρόνια!..... Λες και ήταν χθες, κι όμως πέρασαν είκοσι χρόνια από τότε που γεννήθηκε η Βήρα! Ένας σύλλογος δυνατός και μεγάλος, όπως δείχνει η πορεία του στα τόσα χρόνια που πέρασαν. Συνήθως οι ανάλογοι σύλλογοι ακολουθούν μια φθίνουσα πορεία: Ξεκινούν με ενθουσιασμό και σβήνουν εν τη γενέσει τους.

Η Βήρα ακολούθησε αντίστροφη, ανοδική πορεία και κατάφερε να ζήσει, γιατί μπόρεσε να τηρήσει το καταστατικό της, πραγματοποιώντας τους αρχικούς της στόχους. Μακριά από πολιτικές τοποθετήσεις και αντιπαραθέσεις που, νομίζω, είναι το μόνιμο σαράκι που διαλύει τους συλλόγους, κατάφερε όλα αυτά τα χρόνια να μαζέψει στη στέγη της όλους σχεδόν τους συμπατριώτες της Αθήνας που έχουν την ευκαιρία να ανταμώνουν, να θυμούνται, να διασκεδάζουν, αλλά και να αναβιώνουν και να συντηρούν τις παραδόσεις του τόπου μας.

Στο σημείο αυτό θέλω να αποδώσω τα εύσημα στα εκάστοτε διοικητικά συμβούλια που εργάστηκαν με όρεξη και διάθεση για προσφορά. Η διοργάνωση και πραγματοποίηση των διαφόρων γιορταστικών εκδηλώσεων και εκδρομών ήταν πάντοτε επιτυχημένη με γνώμονα την ποιότητα αλλά και το κόστος, ώστε να είναι προσιτές απ' όλους. Δε μπαίνω σε λεπτομέρειες, γιατί δε θέλω να μακρηγορήσω. Τους αξίζω συγχαρητήρια και ευχαριστίες. Η προσπάθεια πρέπει να στραφεί στην προσέλκυση ηλικιακά νέων μελών, που, νομίζω, πως με τις ιδέες τους και τη ζωντάνια τους θα ανανεώσουν το σύλλογο.

Πολύ σπουδαίος και δυνατός κρίκος, που συνέδεσε τα μέλη του συλλόγου της Αθήνας, αλλά και τους απανταχού της Ελλάδας και του εξωτερικού συμπατριώτες, νομίζω πως είναι η εφημερίδα μας. Την περιμένουμε και την παίρνουμε κάθε φορά με χαρά. Φροντισμένη με μεγάλη επιμέλεια, με θέματα και ειδήσεις απ' την πατρίδα, με φωτογραφίες, με αναφορές στις δραστηριότητες και τους προγραμματισμούς του συλλόγου, βελτιώνεται συνεχώς. Αισίως πραγματοποιεί την 100ή έκδοση.

Για μένα η εφημερίδα έγινε η αιτία να ζωντανέψω τις αναμνήσεις μου. Ο φίλτατός μου Τάσος Γεωργιάδης, που είχε αρχικά την επιμέλεια της εφημερίδας, μου ζήτησε, θυμάμαι, να γράφω μια στήλη με επιστημονικά, ιατρικά θέματα, μη λαμβάνοντας υπ' όψιν πως τώρα πλέον ασκώ εμπειρική ιατρική, μακριά από θεωρίες. Στράφηκα στην ιδέα να βάλω στο χαρτί τις αναμνήσεις μου από τη ζωή στο χωριό από τα παιδικά μου χρόνια, και στη συνέχεια τις εμπειρίες μου από την άσκηση της ιατρικής στις Φέρες. Η εφημερίδα μας έγινε το κανάλι, για να βγουν οι μνήμες αυτές, που νομίζω πως διαφορετικά θα έμεναν θαμμένες και με χαρά μου βλέπω κι άλλους συμπατριώτες να κάνουν το ίδιο.

Τελειώνοντας θέλω να ευχηθώ στη “Βήρα” μας να γιορτάσει και τη χιλιοστή έκδοσή της. Γι’ αυτό χρειάζεται τη στήριξη όλων μας, αλλά και τον οβολό μας. Και για να τα εκατοστήσει ο σύλλογός μας ας τον στηρίξουμε με τη συμμετοχή μας.

Δημήτρης Μπάρλας